

— да се отхвърли жалбата срещу това решение, подадена от Odile Jacob пред Общия съд,

— да се осъди Odile Jacob да заплати всички съдебни разноски, направени във връзка с първоинстанционното производство и производството по настоящата жалба.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят представя две правни основания.

С първото правно основание Lagardère твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е разгледал възражение за незаконосъобразност на решението за одобрение на довереника, за да обоснове отмяната му.

С второто правно основание, което включва четири части, жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че наличието на представител на довереника в управителния съвет на Editis в качеството на трето независимо лице може да обоснове отмяната на решението за одобрение. Това произтича от изопачаването на някои факти, от явната непълнота на мотивите и от няколко грешки при прилагане на правото: така Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като тълкувал неправилно понятието за независимост (първа част); Общият съд не изложил мотиви за това по какъв начин съществуващите връзки между представителя на довереника и Editis са могли да опорочат съдържанието на доклада, изпратен от довереника на Комисията (втора част); Общият съд изопачил фактите и не изложил пълни мотиви в обжалваното съдебно решение, като приел, че докладът на довереника оказал „решаващо влияние“ върху решението за одобрение (трета част) и, на последно място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като решил да отмени решението за одобрение, без да посочи защо то би имало различно съдържание, ако не били допуснати твърдените нарушения (четвърта част).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de grande instance de Chartres (Франция) на 29 ноември 2010 г. — Michel Bourges-Maunoury, Marie-Louise Heintz, épouse Bourges-Maunoury/Direction des services fiscaux d'Eure et Loir

(Дело С-558/10)

(2011/С 46/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Chartres

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Michel Bourges-Maunoury, Marie-Louise Heintz, épouse Bourges-Maunoury

Ответник: Direction des services fiscaux d'Eure et Loir

Преюдициален въпрос

Член 13, алинея 2 от глава V от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности към Договора за създаване на единен Съвет и единна Комисия на Европейските общности⁽¹⁾ допуска ли при изчисляването на горната граница на данъка върху имуществото да се вземат предвид всички доходи, включително общности, на данъчнозадълженото лице?

⁽¹⁾ ОВ 1967 г., L 152, стр. 13, изменен в член 12 от глава V от Протокол (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз (ОВ 2010 г., С 83, стр. 266).

Иск, предявен на 3 декември 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-569/10)

(2011/С 46/10)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: К. Herrmann)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

Комисията иска:

— да се установи, че като не е приела мерките, необходими, за да се гарантира на заинтересованите субекти липсата на каквато и да е дискриминация при достъпа до дейността по проучване, изследване и производство на въгледороди и че разрешенията за упражняването на тези дейности се предоставят въз основа на процедурата, в рамките на която всички заинтересовани субекти могат да подадат заявления, както и че тези разрешения се издават въз основа на критерии, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз преди началото на срока за подаване на заявления, Република Полша нарушава задълженията си по член 2, параграф 2, член 3, параграф 1 и член 5, параграфи 1 и 2 от Директива 94/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно условията за предоставяне и ползване на разрешения за проучване, изследване и производство на въгледороди⁽¹⁾;

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията посочва три нарушения на Директива 94/22/ЕО, за които отговаря Република Полша.

На първо място според Комисията полският Закон за геоложкото и минното дело („Prawo geologiczne i górnictwo”) и подзаконните актове за неговото прилагане предвиждат определени изисквания, на които заинтересованият субект трябва да отговаря към момента на подаване на заявлението за издаване на разрешение за проучване, изследване и производство на въгледороди. По този начин предприятията, развиващи дейност на територията на Полша, се поставят в по-благоприятно положение в сравнение с останалите субекти, и така се нарушава принципът за равен достъп до тази дейност.

На второ място Комисията изтъква, че полският закон не поставя като условие за цялата процедура по предоставянето на разрешение за проучване, изследване и производство на въгледороди да се провежда обществена поръчка, както е предвидено в член 3, параграф 2 от Директива 94/22/ЕО. За проучване, изследване и производство на въгледороди полският закон изисква предоставянето на право на търсене и проучване на подземни богатства и на концесия. Съгласно полското право единствено предоставянето на правото на търсене и проучване на подземни богатства се предхожда по правило от провеждането на процедура по възлагане на обществена поръчка, като в продължение на две години обаче се запазва право на приоритет за субекта, открил и документирал конкретно находище на въгледороди, ако е изготвил документацията за геоложките изследвания с точността, необходима за предоставянето на концесия за добив на подземни богатства.

На трето място според Комисията направените предложения с оглед на предоставянето на разрешения за проучване, изследване и производство на въгледороди не се оценяват изключително въз основа на посочените критерии в член 5, параграф 1 от Директива 94/22/ЕО. Освен това не всички критерии за оценка са общодостъпни, т.е. не се публикуват в Официален вестник на Европейския съюз.

(¹) ОВ L 164, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 173.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Bolzano (Италия) на 7 декември 2010 г. — Kamberaj Servet/Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia Autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia Autonoma di Bolzano, Автономна провинция Bolzano

(Дело C-571/10)

(2011/C 46/11)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Bolzano

Страни в главното производство

Ищец: Kamberaj Servet

Ответници: Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia Autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia Autonoma di Bolzano, Автономна провинция Bolzano

Преюдициални въпроси

1. Принципът на предимство (principe de primauté) на правото на Европейския съюз налага ли на националния съд да осигури пълното и незабавно изпълнение на нормите на Съюза, които имат непосредствено действие, като остави без приложение разпоредби на вътрешното право, които противоречат на правото на Съюза, дори последните да са приети в изпълнение на основни принципи на конституционната уредба на държавата членка.
2. При противоречие между разпоредба на вътрешното право и ЕКЗПЧ извършената в член 6 от Договора за ЕС препратка към ЕКЗПЧ налага ли на националния съд да осигури прякото приложение на член 14 и на член 1 от Допълнителен протокол № 12, като остави без приложение несъвместимия източник на вътрешното право, без да се налага националният конституционен съд предварително да бъде сезиран с въпрос за конституционосъобразност.
3. Правото на Европейския съюз и по-конкретно членове 2 и 6 от Договора за ЕС, членове 21 и 34 от Хартата и Директиви 2000/43/ЕО и 2003/109/ЕО допускат ли национална правна уредба (по-точно: правна уредба на провинция), като съдържащата се в разпоредбите на член 15, алинея 3^о от УПР № 670/1972, на членове 1 и 5 от П.З. № 13 от 1998 г., както и в Решение № 1865 на Giunta provinciale от 20 юли 2009 г., в частта, в която за предоставяне на разглежданите облаги и по-конкретно за предоставянето на т.нар. „жилищна субсидия“ се отдава значение на гражданството, като дългосрочно пребиваващите работници, които не са граждани на Европейския съюз или са апатриди се третират по-неблагоприятно от пребиваващите общностни граждани (независимо дали са италиански граждани или не).

При положителен отговор на предходните въпроси:

4. При нарушение на общите принципи на правото на Европейския съюз като забраната за допускане на дискриминация и изискването за правна сигурност, при наличие на национална правна уредба за транспониране, която позволява на съда да „разпреди преустановяване на вредното поведение и да приеме всички други надлежни разпоредби в зависимост от обстоятелствата и последиците от дискриминацията“, а така също му налага „да разпреди преустановяване на дискриминационните действия, поведение или акт, които все още са налице, както и заличаване на последиците им“ и му позволява да постанови „план за заличаване на установените дискриминационни действия с оглед да се предотврати повторното им извършване в определен от разпоредбите срок“, трябва ли член 15 от Директива 2000/43/ЕО, в частта, в която предвижда, че санкциите трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи, да се тълкува в смисъл, че обхваща сред установените дискриминационни действия и последиците, които трябва да се заличат, както и — с цел да се избегне необоснована обратна дискриминация — всички инцидентни нарушения по отношение на адресати на дискриминацията, дори те да не са страни в спора